

فەرمان بە ئەبوبەکر بکەن پېشنوئەری بۆ خەلکی بکات

له ئین عومەرەو -رەزای خویان لیبیت- دەلیت: کاتیک نه خۆشیه که ی پیغمبەر -صلی الله علیه وسلم- توندتر بوو، پرساری لیکرا سه بارهت به پېشنوئەری کردن، ئەویش فرمووی: «فەرمان به ئەبوبەکر بکەن پېشنوئەری بۆ خەلکی بکات»، عائیشه -رەزای خوی لیبیت- ووتی: ئەبوبەکر پیاوێکی دلنەرمه، ئەگەر قورئان بخوینت دەگری، بەلام -صلی الله علیه وسلم- هەر فرمووی: «فەرمانی پیکەن با پېشنوئەری بکات». وله گیرانه وه به کدا عائیشه -رەزای خوی لیبیت- دەلیت: ووتم: ئەگەر ئەبوبەکر له شوینی تۆ بوهستت خەلکی گوپیان لیبیت به هۆی گریانه وه.

[صه حیه] [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

کاتیک پیغمبەر -صلی الله علیه وسلم- نازاری لاشه ی زیاتر بوو نهیتوانی پېشنوئەری بۆ خەلکی بکات، بۆه فرمانیکرد به وهی ئەبوبەکر -رەزای خوی لیبیت- پېشنوئەری بکات، و ئەبوبەکر له کاتی خویندنی قورئاندا زۆرجار ده گریا، بۆه عائیشه -رەزای خوی لیبیت- ویستی له م روانگه یه وه بیانوی بۆ بهینتیه وه بۆ ئەوهی پېشنوئەری نه کات مه بهستی ئەوه نه بوو که له پېشنوئەری نایت گریان هه بیته له کاتی خویندنی قورئاندا به لکو ترسا له وهی خەلکی به هۆی ئەم گریانه ی باوکیه وه تووشی ره شینی وئ هیوایی بین، بۆه -رەزای خوی لیبیت- شتیکی ده رخست که پێچه وانیه ئە وه یه که له ناخیدا پئی خۆشه، وله گیرانه وهی (مسلم) دا ده لیته: (والله، هیچ شتیکی ناره حتم ناکات جگه له وه نه بیته که خەلکی تووشی ره شینی وئ هیوایی بین، چونکه یه که م کهس ده بیته که له شوینی پیغمبەر -صلی الله علیه وسلم- ده وهستت)، ده لیته: دوو یان سئ جار هه ولما قه ناعه تی پیکه م، به لام هەر فرمووی: (لیصل بالناس أبو بکر فانکن صواحب یوسف) [رواه مسلم] واته: (با ئەبوبەکر پېشنوئەری بۆ خەلکی بکات، ئیوه وه کو ئەو ئافره تانه که له ده وروپشتی یوسف بوون)، مه بهستی (له ئافره تانی ده وروپشتی یوسف) ئە وه یه که ئەوان وه کو ئەو ئافره تانه له ده رخستنی شتیکی که پێچه وانیه ئە وه یه که له ناخیاندا یه، ئەگه رچیش ده سته واژری (ئیه) به کارهینراوه به لام لیره دا ته نها مه بهستی عائیشه یه، ومه بهستی له (ئافره تانی ده وروپشتی یوسف) زوله یخایه خیزانی عه زیزی میسر له و کاته دا [ئمه رای ئین حه جره -ره حمه تی خوی لیبیت-]. ولیکچوونه که له وه دایه که زوله یخا بانگی هه ندیک ئافره تی کرد بۆئه وهی وا نیشان بدات ریزبان لیده گریته به میوانداری به لام له راستیدا مه بهستی ئەوه بوو سه یری جوانی یوسف بکەن -علیه السلام- و بۆئه وهی ئەمه بیته هۆی بیانوو بۆ کرده وه کانی زوله یخا، عائیشه پروونی کرده وه که مه بهستی له دوورخستنه وهی باوکی له پېشنوئەری کردن ئە وه یه که نوێر خوینه کان گوپیان له قورئان خویندنه که ی نایته به هۆی گریانه وه، ومه بهستی زیاتریشی هه بوو ئەویش ئە وه یه که خەلکی به هۆی ئە وه وه تووشی ره شینی وئ هیوایی نه بن، هه ره وه کو چۆن له هه ندیک گیرانه وه دا هاتوو که ده لیته: (هیچ شتیکی وای لیم نه کرد که هه ول بده م قه ناعه تی پیکه م جگه له وه نه بیته وا هه ستم کرد له دلما که خەلکی هه رگیز حه ز له که سیکی نه کەن که له شوینی ئەو بوهستت -بۆ [پېشنوئەری کردن-] [رواه البخاری].

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

